

„Csak az tudja felfogni, akinek valaha volt temploma, aztán egyszer csak nem volt hova mennie ígét hallgatni”

Templomának építésére készül az alakuló szászfenesi református egyházközség

Meghatódott öröm járta át a szászfenesi református emberek szívét, amikor két hete a vasárnapi istentiszteleten Ágoston Attila kinevezett lelkipásztor bejelentette: „végérvényesen haszonbérbe kaptuk a község önkormányzatától azt az 1000 négyzetméteres parcellát, amelyre templomot építhetünk”. A magyar közösségen belül a mindig is katolikus hitű szászfenesi többség mellé az utóbbi néhány évben Kolozsvárról sok – többnyire fiatal – református költözött, és az elmúlt héten már több mint 500 református egyháztag szerepelt a gyülekezet- és templomépítő fenésiek lelkészének nyilvántartásában. Ennél jóval több kálvinista még mindig összeírásra vár, de az emberfeletti munkának már javában érik a gyümölcse: erős várat építenek Szászfenesen mindazok, akik erős várnak érzik Istent. Ágoston Attila a páratlan feladattal együtt járó szenvedélyességgel mesél a közösség munkájáról.

KOVÁCS HONT IMRE

A peremvárosokba történő migráció miatt a Kolozsvár melletti község lakossága a 2002-es népszámláláshoz képest megháromszorozódott: az addigi 7,4 ezer-ről a tavalyi összeírás előzetes eredményei szerint 21,8 ezerre nőtt. Több kolozsvári lelkész jelezte, hogy az utóbbi években hívei közül sokan Szászfenesre költöztek, ugyanakkor fiatal, tenni akaró szászfenesi reformátusok aláírásgyűjtésbe kezdtek, a református hívek Magyarlónától való függetlenedését szorgalmazva. Még a népszámlálást megelőzően, 2011 augusztusában, a Brassóban tartott Református Egyházkerületi Közgyűlésen Szászfenest leválasztották a Magyarlónai Református Egyházközségről, a Kalotaszegi Egyházmegyéről, és a Kolozsvár-Külső Egyházmegyéhez csatolták.

Szászfenesi református lakossága körülbelül 2008 óta növekszik gyors iramban. Többnyire fiatal peremvárosok költöztek Kolozsvár peremére, így az átlagéletkor alacsony, és sok a kisgyermek. Rengeteg munka vár a lelkészre és a hívekre: az sem egyértelmű, hogy volt-e valaha református gyülekezet a településen.

Két elmélet létezik. Az egyik szerint a 40–50-es évektől mintegy 60–70 fős, Magyarlónához tartozó szóróvány létezett. A másik feltevés szerint a reformáció után a katolikus templomban istentiszteleteket tartottak, de rövid időn belül a lakosság rekatolizált. Utóbbi elméletet igazoló dokumentumot mindaddig nem találtunk – közölte a kinevezett lelkész.

Szászfenesen a kultúrházban tartják az istentiszteleteket, és egy tömbházlakás az egyetlen ingatlan, amit magukénak tekinthetnek a reformátusok.

Istentiszteletre igyekeznek a szászfenesi hívek

Ott többnyire presbitergyűléseket, gyermekfoglalkozásokat tartanak. A kétszobás lakást az elmúlt napokban a magyarlónai református egyházközség presbitériuma egyhangú döntéssel a szászfenesieknek visszaadta.

Búcsú és fogadtatás

Ágoston Attila 14 évig szolgált Kalotadamos és Jákótelke összesen 350 lelkes református gyülekezeteiben. Teológiai tanulmányai idején, budapesti és holland ösztöndíjak révén kiépített kapcsolatrendszernek köszönhetően híveinek a mindennapjait is megkönnyíthette – munkalehetőség biztosításával.

– 2011. október 17-én kaptam meg a szászfenesi kinevezést, november 1-jén már kezdenem kellett Szászfenesen. Két hét alatt meg kellett válnom a gyülekezetemtől – mesélte a lelkipásztor a Kalotaszentkirály melletti két kis faluban eltöltött éveire emlékezve, híveitől és szolgálatától való váratlan búcsúja kapcsán. – Azt a feladatot kaptam, hogy megkeressem a szászfenesi híveket, és gyülekezetet szervezzek. Hálás vagyok a bizalomért Pap Géza püspök úrnak, illetve az egyházmegyét vezető Bibza István esperes úrnak a szellemi, erkölcsi és anyagi támogatásért, amely lehetővé teszi a munkánkat. Köszönet illeti az egyházmegye lelkipásztorait is, akik buzdítottak, bátorítottak, és támaszt jelentenek. Klenódiumot kaptunk Ferenczy Miklós Pata utcai, kartotékat Dobri András kerekdombi lelkipásztortól, hogy szertartást és adminisztrációt végezhessünk – mondta a lelkész, akinek a damosiaknak és jákótelkieknek, illetve az utrechtai tanulmányútjának köszönhetően van ugyan fogalma a gyülekezetépítésről, ezzel együtt azonban vallja:

Nincs egyszemélyes munka!

Ágoston Attilának mondhatni ars poeticája, hogy csak együtt, közös erővel, a feladatok elosztásával, illetve az ezekért vállalt felelősség tudatában lehet eredményeket elérni. Különösen örül annak, hogy a gyülekezet-szervezésben jó szervezőkészséggel megáldott, lelkes presbitérium segíti.

– Mindenkinél feladata van, részben emiatt ennyire vonzó a templomépítés küldetése is: mert közös a munka – vallja a lelkész. – Félttem attól, hogy mi vár rám itt, új környezetben. Az első istentiszteleten, november 6-án még csak kilencen voltunk: a családom öt tagja és két házaspár. A következő napokban felhívott egy néni, majd beindult az érdeklődés, és a második istentiszteletre már negyvenen gyűltünk össze. Folytak a családlátogatások a kolozsvári lelkésztől kapott lista alapján, és a legtöbb helyen, ahol fogadtak, újabb telefonszámokat kaptam. Karácsonykor már 88-an vettünk úrvacsorát – áradozott a tiszteletes. A magas telefonszámla és a benzinre költött pénz meghozta az eredményt: mára meghaladta az 500-at a nyilvántartásba vett szászfenesi reformátusok száma.

A lelkész elragadtatással számolt be a presbitérium tevékenységéről is:

– Nagyon tette kész főgondnok, gondnok, hat presbiter és két pótpresbiter segít a munkában, amelybe szinte minden gyülekezeti tag bekapcsolódik valamilyen formában. Kántorunk még nincs. Először a zeneiskolás lányom végezte a kántori szolgálatot, jelenleg egy zenetanár egyháztagunk segít a szertartás színvonalának emelésében. Kiváló, hatékony munkát végző gyülekezeti vezetőség vesz körül, amelyben sok a fiatal, és hűlgytagjai is vannak a presbitériumnak. Olyan az egész, mint-ha évek óta együtt dolgozánk.

Kiutalták a telket a „zöld” templom számára

A helyi tanács határozatban szentesítette, hogy 1000 négyzetméternyi telket templom és parókia építésére az önállósult református egyházközség számára ajánl fel. „Nem leszünk a terület tulajdonosai, de amíg templom áll a parcellán, a miénk a hely, nem kell fizetnünk érte” – nyilatkozta a lelkész.

Ahhoz, hogy szerződéseket köthessen, a szászfenesi református egyházközségnek jogi személyné kell válnia. A júliusi egyházkerületi közgyűlésen várható az önálló szászfenesi egyházközség létrehozásának jóváhagyása, így jogilag is bejegyezhetővé válik. Ezt követi majd a tervezés, a beszerzés és az építkezés. A szükséges pénzt a helyi önkormányzattól, a vallásügyi minisztériumtól, az egyházmegyétől, gyülekezetektől és külföldről remélik összegyűjteni.

– Passzív házban gondolkodunk – közölte a lelkész –, zöld megoldásokkal magasabb költségen, de hosszú távon jóval olcsóbban fenntartható templomot építünk. Körülbelül 300 férőhelyre tervezzük, karzattal. A templom és a parókia egyetlen ingatlan lesz, a kettő között a templommal egybenyitható tanácsterem foglal helyet. Nagyobb ünnepeken így több férőhellyel rendelkezne a templom, egyébként gyűlésekre, konferenciákra, ifjúsági, egyházi rendezvényekre használnánk a tanácstermet.

A templomnak a gyülekezet összetartásában is óriási szerepe van: „Vannak, akik azért nem

leteket, majd miután megkaptuk a tömbházlakást, ott. Ágoston tiszteletes úrral a kultúrházban tartjuk az istentiszteleteket” – mesélték a vegyes házasságok okán is évtizedeken át „veszélyeztetett” szóróványgyülekezet idősebb tagjai. „Ünnepnapokon 30–40-en gyülekeztünk, egyébként húsz léleknek már örülnünk kellett.”

A hívek legnagyobb öröme a templomépítés megvalósítható közelsége jelenti. „Hatalmas eredmény lesz, ha felépül a templomunk. Csak az tudja felfogni, hogy mit jelent ez, akinek valaha volt temploma, aztán egyszer csak nem volt ahová elmennie ígét hall-

A SZERZŐ FELVÉTELE

Ma még kopár, de nemsokára Isten háza áll majd a telken

látogatják az istentiszteleteket, mert a kultúrházat alkalmatlannak, méltatlannak tartják az igehirdetésre, nem is beszélve keresztelőről, esküvőről. Ha lesz templomunk, akkor többen leszünk az istentiszteleten, azért is, mert nagyon sokan – éppen a templomhiány miatt – még mindig a volt kolozsvári egyházközségük templomába járnak. Nem is róhatjuk ezt fel nekik, tudjuk, hogy a köldökszínór elvágásához a jelenleginél többet kell nyújtatnunk” – közölte a lelkész.

Jövevények gyülekezetéből tetterős közösséget

A gyülekezetépítést nehezíti, hogy Szászfenesen a református hívek szinte kivétel nélkül jövevénynek számítanak, az újabbak nem ismerik egymást.

– Már kinevezett lelkész voltam Szászfenesen, amikor egyik egyháztagunk azt mondta: úgysem leszünk többen 40–50 léleknél! – mosolygott e baljóslaton a lelkipásztor, akit újdonsült gyülekezte nem ok nélkül segít munkájában: „A tiszteletes úr érdeme, hogy itt tartunk. Nagy öröm számunkra, hogy saját lelkészünk van” – mesélte a hívek egy csoportja istentisztelet után.

Az idősebb egyháztagok a régi, hányatott sorsú istentiszteletekről is meséltek. „Régen rövid ideig Kolozsváron a Kakasos templomban hallgattuk Isten igéjét. Később családoknál gyűltünk össze kéthetente istentiszteletre, mindig más-nál. A 80-as évek elejétől a forradalom utánig a Sós család házában tartottuk az istentiszte-

gatni” – mesélte meghatódva egyik egyháztag. „Miután leváltunk Magyarlónáról, de még nem volt papunk, elvesztettnek éreztük magunkat. Mindig rá voltunk utalva valakinek a jóindulatára. Szászfenesi hívekként hálával tartozunk Szatmári Béla és Vánca Lajos lónai tiszteletes uraknak a törődésért. Most viszont végre tartozunk valahova, biztos talajt érzünk a lábunk alatt” – mondta egy másik igehallgató.

Egyik presbiternő a kolozsvári magyar iskolákban felkereste a szászfenesi gyermekeket, így próbálta a gyülekezetet gyarapítani, mások szászfenesi munkahelyükön tájékoztatták a magyarul megszólalókat: épül a gyülekezet, szeretettel fogadják a reformátusokat. Gáti Attila főgondnok két éve él Szászfenesen, szűk egy éve dolgozik az egyházközség összeko- vácsolásán. Gondnoktársával, Kiss Györggyel kezdték el gyűjteni az önállósodáshoz szükséges aláírásokat. „A templom sokat segít majd a hívek összegyűjtésében” – véli a kihívástól fűtött tisztségviselő.

A buzgó és gyarapodó gyülekezet lelkipásztora háláját fejezte ki az egyházi szervek mellett a szászfenesi közösségépítő híveknek, valamint családjának – feleségének és három lányának. A tenni akaró hívek erőfeszítései minden dicséretet megérdemelnek, de a lelkész vallja: minden eredményért Istené a dicsőség!

(A szászfenesi látogatásaink alkalmával készített fotóriportunkat megtekinthetik a Szabadság hírportáljának – www.szabadsag.ro – Riport menüjében.)